

Norgaard: Følg. af 28de Novbr. 1806 bestemmer, at en Dyrlæge skal have en Dagbetaling, Diæt indbefattet, af 1 Rd. og desforuden fri Befordring. — Jeg troer ikke, at der kan være deelte Meninger om, at den Betaling nu kan ansees temmelig liden, men paa den anden Side har jeg ogsaa en vis Betænkelse ved at gaae ind paa at fastsætte en saa høi Betaling som den, der er fastsat i nærværende Lovudkast, nemlig, at en Dyrlæge skal have 15 Mark for hver Dag foruden en Befordringsgodtgjørelse af 4 Mark pr. Mil Tour og Retour. Ligeledes fremgaaer det ogsaa af Lovudkastet, at Dyrlægen er berettiget til at oppebære for Obductionen af en Hund 1 Rd. og for Obductionen af en Hest 2 Rd. Dette har ogsaa forekommet mig at være en temmelig høi Betaling. Jeg har derfor tilladt mig at stille det Forslag, at Dyrlægens Vederlag pr. Dag skal være 10 Mark, vel at mærke, at hans Reifegodtgjørelse bliver uforandret 4 Mark pr. Mil. Ligeledes har jeg foreslaaet, at der for Obductionen af en Hund kun skal betales 48 St. og for Obductionen af en Hest 1 Rd. Der kan i den Henseende være deelte Meninger, men for mig stiller det sig saaledes, at den Betaling, som jeg har foreslaaet, vil være en meget passende Betaling. Vi maa vel lægge Mærke til, at hvad der passer paa det ene Sted, s. Ex. her i Kjøbenhavn og i dens Nærhed, passer ikke i mange Tilfælde for det øvrige Land, og vi maae ligeledes ogsaa lægge Mærke til, at en Dyrlæge ikke reiser og kan ikke, naar han skal paa Landet, reise med Extrapost, men maa have egen Befordring, hvad enten han nu har et Genspændertjoretøi eller han har en Ridehest. Og hertil kommer den Betragtning, at en Dyrlæge ikke eller sjeldent har nogen Udgift paa sig selv og sin Befordring, thi han bliver almindelig meget gjæstfrit modtaget paa Landet og behøver saaledes ikke en saa stor Dagbetaling, naar han beholder Reifegodtgjørelsen. Og jeg har saaledes havt nogen Betænkelse ved at tilstede Dyrlægen en saa høi Betaling, som der er foreslaaet, saameget mere, som den høie Betaling for offentlige Forretninger vistnok i de fleste Tilfælde vil forplante sig over og ogsaa blive Regel for Dyrlægenes private Praxis. Jeg troer ogsaa, at det

kan have sine Betæneligheder at sætte Betalingen saa høi, naar der sees hen til, at Herredsfogden kan give Dyrlægen Ordre til at reise, og Amtet kan jo efter visse Bestemmelser i Forslaget affordre Eieren, hvad det har udlagt til Dyrlægerne, og kunde man ikke ogsaa tænke sig det Tilfælde, at en saa høi Betaling kunde vække Reifelyst hos Dyrlægerne, og derfor kan man ikke vel sætte nogen Grændse, naar Dyrlægen som Sagtyndig siger, det er nødvendigt. Og jeg har derfor troet, at den Betaling, som jeg ved dette Forslag har tilladt mig at foreslaae, er fuldkommen tilstrækkelig, naar man tager alle de Hensyn i Betragtning, som staae i Forbindelse med en Dyrlæges hele Stilling paa Landet, og jeg tillader mig derfor at anbefale disse mine Forslag til det høitærede Thing.

Ordføreren: Jeg maa dog bemærke, at jeg ikke veed, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand, som har stillet disse Vædringsforslag, egentlig begrunder dem; thi det, han anførte, synes mig egentlig ikke støtter dem særligt fremfor det, som er optaget i Regjeringsforslaget; det er ialfald et Spørgsmaal, som ikke godt saaledes kan afgjøres bestemt, hvad der er en passende eller upassende Betaling for et saadant Arbejde, som her er foreslaaet. Naar den ærede Rigsdagsmand udtaler, at det er en Betaling, som kunde være passende for saadanne Forretninger i Kjøbenhavn, men ikke paa Landet, saa synes mig næsten, det maa være omvendt; thi her i Kjøbenhavn er ikke forbunden megen Besværlighed med at gaae hen at obducere en syg Hest eller Hund, men paa Landet er det forbundet med mange Omstændigheder, og man maa vel lægge Mærke til, at en Dyrlæge er forpligtet til, naar det Offentlige forlanger det, at foretage Reiser. Dernæst maa man ogsaa tage Hensyn til, at Obduction af gale Hunde ofte er forbunden med Fare for vedkommende Dyrlæge, da man har Exempel paa, at en Veterinair, ved at obducere en gal Hund, er kommen til at skære sig i Fingeren, og ved at Roget fra Dyrets Indvolde er kommet i Blodet, har det bibragt ham samme Galskab som Hunden og havt Døden til Følge for ham. — En anden